

სიბრძნის მახარებელი

მარკ.

16, 15-16

მოგილოცავთ ჩვენი უფალი იესო ქრისტე
ბრწყინვალე შობის დღესასწაულს და 1980
წლის გამარჯვებით, ბედნიერად გაფარებას.
რედაქციისაგან

10.12.1979 - N1

წმიდა მოწამე, ქართველი დედოფალი კეთევან
St^e Kéthévane, reine et martyre géorgienne († 1624)

სიცოცხლის მახარობელი

წინასიტყვაობა

ყურნალის მიზანი. მსოფლიოს უმრავლეს ქვეყანაში აღმართულმა ეკლესიამ იქადაგება ნახარება. უამრავი ხალხი პოლობს მშვილობას და აღწევს ხაუკუნო სიგოცხლეს უფლის სიყყვის ხაფუძველზე. უფლის სიყყვა გადმოცემულია ღმერთის მთელ რიგ დაპირებებსა და მცნებებში წინასწარმეყყველთა ხაშუალებით: (ეს.44,3;იოელ 3,1-5;მათ.24,14;მარ.16,15-20; იოან.15,26;16,13-14). ყველაფერი, რაც უფლის სიყყვახთანაა დაკავშირებული, გამართლდა და მართლდება ღღეხაც ყოველი მორწმუნის ცხოვრებაში. იმის გამო, რომ რწმენის ხფეროში გამოღვიძება ღმერთის შენწევით ხაქართველოშიც მიმდინარეობს, ამიყომ ხაჭიროდ ვცხანით ხუღიერი ურთიერთკავშირი ვიქონიოთ მორწმუნეთა შორის, რათა მარადიული და მყვიცე იყოს ჩვენი ხუღიერი ერთიანობა (იოან.1,1-4). ამის მიღწევა კი შესაძლებელია მხოლოდ პრესის ხაშუალებით.

ვის მოემხახურება ყურნალი? ცხადია, როგორც მორწმუნეს, იხე ურწმუნო რელიგიურ ხალხსაც ე.ი. როგორც ყურნალის ხახელწოდება გვიჩვენებს, იგი უცხადებს და ახარებს ყოველ ფენის ადამიანს და მოუწოდებს და მიუთითებს წმიდა წერილისაკენ, რათა მხოლოდ წმიდ წერილის ხაფუძველზე შეუძლია თვითუღმა ადამიანმა შეციური შობა განიცადოს. რის გარეშეც ვერავითარი ადამიანი ვერ იხილავს ციურ ხახუფველს (იოან 3,1-7). ეს იქნება ხწავლული თუ უხწავლული, თეოლოგი თუ ათეისცი, ხხვაობა არა აქვს მეორედ შობის ხაკითხში.

ხყაციების შინაარსი. ამ ყურნალში მოთავხებული ხყაციების შინაარსი იქნება მხოლოდ და მხოლოდ უფლის სიყყვით დადახყურებული. ყურნალში ადგილი არ ექნება დათმოპილი მომაკვდავთა მიერ მოგონილ ზღაპრებს (23ეფ.1,16-21). გარდა ამისა ყურნალს არ ექნება არავითარი პოლიციური მიმართულება და ხახია-

თი. და თუ ვინმე პოლიტიკური და სხვადასხვა იდეო-ლოგიის პირმა ინდივიდუალურად უარყოფითი შეხება იქონიერებო, ეს ღმერთის წყალობაა, რომ ადამიანი გამოსწორდეს და სამუდამოდ არ დაიღუპოს ცხოველივით (ფს. 48,21). ვინაიდან ღმერთს უყვარს ყოველი ადამიანი, რა მიმართულებიხაც არ უნდა იყოს, იმიტომ ამხელს მის საქციელს, რომ ცოდვილმა მოინანიოს და იცხოვროს ბედნიერად ხააქაოს და ხაიქიოს (ეგვ.33,,11; 1იოან.1,9; ეფს.5,13-14).

ხანუჯარო ზნეობა. ყურნალი აღიარებს: ჭუმმარიცუგანს, ხამართლიანობას, ვაცთმყოყვარეობას, ხათნოგანს, მშვიდლობიანობას, სიყვარულს, ხრულყოფილ მხიარულებას, მოთმინებას, ხულგრძელობას, პაცივიმყოყვარეობას, სიკეთეს, კეთილშობილებას, წყალობას, პაციობნებას, სიამეს და სხვა მრავალგვარ ხანუჯარო ხაკითხებს (გალ.5,22; კოლ.3,12-16; 23ეფ.1,5-7). აგრეთვე ამ ყურნალში იქნება მოთავსებული პირადი მოწმობანი, მეორედ ანუ ხულიერად შობის, ქრისტეხთან პირადი შეხვედრის, განკურნების და სხვა მრავალი რეალურად ხულიერი განცდების შესახებ.

რელქლორი

შოგა

იასო პრისტანი

ნუ გეპინიათ, ახლა მე გახარებთ დიდ სიხარულს, რომელიც მთელ ერს ეკუთვნის, ვინაიდან დღეს დავითის ქალაქში დაიბადა თქვენი მხხნელი, რომელიც არის უფალი ქრისტე (ლუკ.2,10-11).

შობის დღე არის განსაკუთრებული ხახიხარულო დღეხახაუელი, რომელმაც ცა და დედამიწა მოიცვა. მეციურ ან-

გელოზთა უარები აქებდნენ და აღიღებდნენ ღმერთს მს-
იარული ხმით, იხინი ხაკვირველებაში იყვნენ ამ მო-
ბის ხახაულოთ, მათ არ ეხატოროებათ ხსნა, ვინაიდან
იხინი ჰარმონიულად სრულყოფილი ღმერთთან დამოკიდე-
ბულებაში ცხოვრობენ. მაგრამ, მაინც ხარობდნენ ამ
ქვეყანაზე მცხოვრებ ცოდვილთა გათვისუფლებიხათვის .
ამიჯომაც უერთდებიან ღმერთის შვილები ამ ზეციურ
ჰიმნს ხაზეიმო ხმით. მამაკაცები და დედაკაცები, სუ-
ლიწმილით შთაგონებულნი, შესძახიან: ზაქარია წინახ-
წარმეცყველებდა და ამბობდა: დიდებულ არს ღმერთი იხ-
რაელიხა, ვინაიდან მოხედა თავის ხალხს და მოუვლინა
ხსნა მაცხოვარში... მწყემსები აქებდნენ და აღიღებ-
დნენ ღმერთს და გამოთქვამდნენ დიდ სიხარულს იმის
გამო, რაც იხილეს და მოიხმინეს. სიმონი და ანა, ორ-
ივე მოხუცებულნი, ხარობდნენ, აღიარებდნენ უფალს
და ელაპარაკებოდნენ მათ, ვინც კი გამოხსნას მოელ-
დნენ. ვარსკვლავთმრიცხველნი დაემხნენ მუხლმოდრე-
ვილნი და თაყვანი სცეს მხიარულებმა.

ყველა თაყვანსა ხცემს ღირსეულად: მამაკაცი და დე-
დაკაცი, მოხუცი და ახალგზრდა, მდიდარი და ღარიბი,
ყველა უფლის შობის მხიარულებამ მოიცვა, ყველამ ხო-
ცბა შეასხა უზენაესს. ამიჯომ ჩვენც ვუერთდებით, რო-
გორც ღმერთის შვილები, ყველა ზემოხსენებულ ანგელო-
ზთა და წმიდათა ჰიმნს და ხოცბას ვუგზავნით გალოზით
ზეციურ მამას იესო ქრისტეს ხახელით მიხი მოვლენის
გამო.

თუ ვინმეს ახარებს მხოლოდ ცრადიციულად შობის დღე-
ხახაულის გაფარება ჭამა-ხმით და მრავალი შეუფერე-
ბელი მოქმედებით ანდა ფორმალური რელიგიური ცერემო-
ნიებით, მაშინ, ხამწუხაროდ, უნდა უთხრა: ახეთი უძ-
ნაარხო დღეხახაულის გაფარება საბრალო და ხაცოდ-
ვია, ბუნდოვანი და გაუგებარი, რითაც მხოლოდ ღმერთს
ანრიხებენ და თავის ერხაც ზიანს აყენებენ მრავალი
თავაშვებულობით.

ამიწომ გულრწველად შევაგონებთ ყოველ ქართველ თანამემკვიდრეს: მიიღოთ იესო ქრისტე, პირად მხსნელად თქვენი ზედნიერებისათვის და ქართველი ერის ამალღებინათვის, ის რომელმაც იგემა ჯვარზე უმწარესი სიკვდილი თქვენთვის, რათა გახდეთ ღმერთის შვილი და იხაროთ ღვთიური სრულყოფილი მხიარულებით, არა მარტო ამ ღლესახსნაულის უამს, არამედ თქვენი ამქვეყნიური ცხოვრების განმავლობაში და დაუხსრულებელ მარადისობაში. მიღით მახთან, რომელიც ხელებგამოწვდილი გეძახით: მოღით ჩემთან, ყოველნო მაშვრალნო და ცვირთმძიმენო და მე დაგამშვიდებთ თქვენ (მათ.11,28). ის დაგამშვიდებთ, ის გაგახარებთ, ის შეგაყვარებთ ჭემმარიცებას და ხამართლიანობას, რახაც შენაწრით. სხვა ყველაფერი ყალბია, ამაში აღალი გულით თქვენც დამეთანხმებით. ამიწომ მოგიწოდებთ: ვიხაც გხურთ შეგვიერთდით, რამეთუ ჩვენ მივლევთ ხინათლე ქრისტე იესოს (იოან.17,21-23;1კორ.11,1). აღჯაყებთ შევძახით: აღიღუია!!! აი ღლესახსნაულის შინაარსიანი გაგვარება.

მამაო ჩვენო

მამაო ჩვენო. ამ ღირსშესანიშნავ ღოცვას მთელი ქვეყნის ქრისტიანობა იცნობს. ამ ღოცვას ყველა კითხულობს და ღოცულობს. ვათოღიკეთა უმრავლესობა ამ ღოცვას ამბობს ზოგი ღლესი თორმეცჯერ, როცა იხინი გახატარში არიან. ბერძნული მართლმადიდებლებიც ამ ღოცვას ღოცულობენ, პროცესციანცები და სხვა მრავალი ქრისტიანულ რელიგიური მიმდინარეობის ხალხი, მაგრამ თუ ჩვენ განვიხილავთ ამ ღოცვის შინაარს, აღმოჩნდება, რომ ყველა ზემოაღნიშნული რელიგიის ხალხი ამ ღოცვას ამბობს სრულიად უმართებულოდ და დაუკვირვებლად; მათ ჰგონიათ: ამ ღოცვას რომ იცყვიან, ავცომაფიურად ჯა-

დონხური შელოცვახაზით იმოქმედებს და ამრიგად დაუ-
ფიქრებლად მოთქვამენ. უბედურების შემთხვევაში კი
ხაყვედურობენ, რომ მათი ღოცვა „მამაოჩვენო“ არ იქ-
ნა მსმენილი და რჩებიან გაფრუებულნი. ბევრი კათოლ-
იკისგან გამიგონია: ომის დროს თავის პიხთვის ამბო-
ბლა ხოლმე ყოველ დღე თორმეცხუჯერ „მამაოჩვენოს“ ღო-
ცვას და არაფერი ეშველა, მიხი შვილი მაინც დაიღუ-
რა ბრძოლებში, აგრეთვე ავადმყოფი შვილის შემთხვე-
ვაშიც და ხხვა გაჭრევაში უშედეგოდ აღმოჩნდა ასეთი
ღოცვა. მეგობარო, იქნებ თქვენც ასე გაფრუებული და-
რჩით და ბოლოს დარწმუნდით იმაში, რომ არა აქვს არა-
ვითარი გავლენა ამ ღოცვას და ამის გამო მთელი რწმე-
ნაც კი ხრულიად უარყავით? ამიჯომ მე მინდა კმურად
შეგახხენოთ და ღმერთის წყალობით გაგიზიაროთ თუ რა-
მდგომარეობს მთელი ამ ღირსშესანიშნავი „მამაოჩვენო“,
ღოცვის ხაილუმლოება, რაჯომ ვერ აღწევენ ამის მლოც-
ველნი. მხოლოდ იმიჯომ, რომ არ უკვირდებიან ამ ღოც-
ვის შინაარსს, მოთქვამენ წარმართებივით (მათ. 6, 7). მამ
განვიხილოთ, თუ როგორ ვილოცოთ, რომ ჩვენი ღოცვა
იყოს მიღებული: მამაოჩვენო! დაუკვირდი. არის მამა
თქვენი? ვის ეწოდება მამა და ვისგან იწოდება? მი-
წიერ ანუ ბუნებრივ მამას ვუწოდებთ ჩვენ იმ ვაგს,
რომლის თესლით ვართ შექმნილნი. ეს არის ჩვენი ნამ-
ღვილი მამა, თუმცა ზოგი უმცროსი ხნიერ ვაგს უწოდე-
ბს მამას, მაგრამ ხინამღვილეში არ არის მიხი მამა,
არც შთამომავლობით და არც მოვალეობით. ნამღვილი
მამა კი, როგორც ვალდებული თავისი შვილის აღმზრდა-
ში, ყოველმხრივ ვახუხისმგებელობას კისრულობს შვი-
ლზე, ხწორად ასევეა ხულიერი მამაშვილობის ურთიერთ-
ობა, ყოველი ადამიანი, ვინც კი იშობა ღმერთის თეს-
ლით (მიხი ხიფყვაა თესლი) (იოან. 1, 13; 13ეფ. 1, 23; 1
იოან. 3, 9). აი მხოლოდ მათ შეუძლიათ ღმერთს მამა
უწოდონ ხამართლიანად და ღოცვა, მამაოჩვენო, უთხრან.

ეს ღოცვა იესომ, მხოლოდ ზეციდან, ესე იგი ხუდიერად შობილებს, ახწავლა და არა საზოგადოებას ქალაგებით. მაშ რა არის საჭირო ამ ჭკბილი ღოცვის მოხმენისათვის? მხოლოდ და მხოლოდ ზეციური შობა(იოან.3,3.5.7). თუ ქრისტეს პირად მხსნელად მიიღებთ მისი სიწყვის მიხედვით (ხაქ.2,38), მაშინ თქვენი ღოცვაც იქნება მოხმენილი ისევე, როგორც მამიხაგან. სხვა შემთხვევაში არ იქნება მოხმენილი თქვენგან, ეს ღოცვა, რამეთუ ნათქვამია: ცოდვილს ღმერთი არ უხმენს (იოან.9,31). არამედ ვინც მის ხურვილს ახრულებს. მისი ხურვილი ვი არის, რომ ჩვენ ვიწამოთ ის, ვინც მან მოავლინა ჩვენი ხსნიხათვის (იოან.6,29;1იოან.3,21-23) ამრიგად დაემორჩილეთ ღმერთს და მოიქეცით თქვენდა ხახიხარულად.

წმიდა იყოს სახელი შენი. ზეცაში თაყვანისცემით შეჰღალაღებენ: წმიდა არს, წმიდა არს, წმიდა არს უფალი საბაოთი! ღმერთის შვილები უერთლებიან ამ ზეციურ ხმას ღელამიწაზე და აღფაცებით უგალობენ ღიღებულ მამა ღმერთს იესო ქრისტეს სახელით. ამას ვერ იზამს და არც ძალუძს ხუდიერად უშობელ ალაშიანს, რაც უნდა ვარგი თეოლოგი იყოს, თუმცა სიწყვიერად ხწორედ ასე მეწყყველებენ ხალხის გახაგონად, რადგან მათ მრავალნაირ შეთხზულ ღოგმებში ესეც მოეთხოვებათ, მაგრამ მათი ყველაფერი გარეგნული ფორმალობაა სინამდვილეში და არა გულის განცდებით გამოწვეული. ეს შეუძლია მხოლოდ მალღიდან შობილ ალამიანს, რადგან იგი მუდმივ კონცაქცშია უმალღესთან, როგორც ბავშვი მამახთან (1კორ.2,10-16). ამიყომ არის აუცილებელი მეორედ ანუ ხუდიერად შობა, რახაც ხუდიემილით ნათლობა საჭიროებს(ხაქ.1,4-5;10,44-46;11,6). მაშინ თქვენც მხიარულად შეძლებთ, როგორც მოციქულ პავლეს შეეძლო, ხუდიით და გონებით ღოცვა. მას შეეძ-

ლო ხულით გალობა, შეეძლო გონებით გალობა (1 კორ. 14, 15), როგორც ყველა ღმერთის შვილს შეუძლია ღლესაც. პაწივცემულ ქართველ ადამიანო ქრისტიანულ სახელს, რომ აწარებ და ვერ იცნობ, მიდი ქრისტიანთან და გაეცანი, რომ სიხარულით შეგამკობ და შეგვიერთდი ღმერთის მიერ ღამწკვბარი მისი ღიდების გალობით, რათა ხამულამოდ გაქრეს თქვენგან ზედმეტი მზრუნველობა, ნერვებ აშლილობა და მრავალი მწუხარება, რომელიც არ გხურთ, მაგრამ თქვენ თვითონ ვერ მოგიშორებიათ. მიიღეთ წმიდა ცხოვრება მაცხოვრისაგან და გადადით ბოღმისაგან მხიარულებაში. აი ხწორედ ამას ნმნავს, რომ თქვენგანაც წმიდა იყოს ღმერთის სახელი.

ღმერთის სიწყვა გვაფრთხილებს: არავითარი ცული სიწყვა არ გამოვიდეს თქვენი პირიდან, არამედ მხოლოდ სახარებლო, საჭიროებისამებრ დახარიგებლად, რათა მადლი მიანიჭოს მხმენელს (ეფს. 4, 29). ყოველგვარი უკმაყოფილება, მპვინვარება, რისხვა, ყვირილი და ავსიწყვაობა მოიშორეთ თქვენგან, ყოველ ბოროწყებასთან ერთად (ეფს. 4, 31). მხოლოდ ამ პირობით შეიძლება მამა ღმერთის სახელი წმიდა იყოს ჩვენში.

ახე იქვევიან ხულიერად შობილი ღმერთის შვილები და წმიდად ახსენებენ მამა ღმერთის სახელს: „წმიდა იყოს სახელი შენი“. თუ თქვენ გხურთ, პაწივცემულ ძვითხველო, წმიდა ცხოვრება, მოიქეცით, მიიღეთ იესო ქრისტი და მოგეცემათ იმის ნიჭი და უნარი, რომ მხიარულად უგალობო: „წმიდა იყოს სახელი შენი“.

მოვიდეს ხუფევა შენი. ანუ მეფობა შენი. რას ნიშნავს მეფობა, თუ არა იმას, რომ მის მორჩილებაში იყოს მისი მოქალაქე? მე მგონი, ამამე ბევრი საუბარი და მწკიცება არ იქნება საჭირო, ყოველი ნორმალური ადამიანისათვის თვალსაჩინოა თუ რა მოხდევს, გავშვით ღაწყებული მშობლების მიმართ და ადამიანით დამთავრებული მთავრობის, ხელისუფლების და ღმერთის მიმა-

რო. რამდენი უხიამოვნება და უბედურება, რამდენი უხამართლო ხიხხლის ღვრა და წრემლია გამოწვეული ურჩობის გაშო. როგორც ერთი მწერალიც კი ამბობს: „ვაენი და აბელი-აი მთელი ვაცობრიობა!“ და ეს ყოველივე ნაყოფია ურჩობის, განსაკუთრებით კი ამ მეოცე საუკუნეში. მიუხედავად მაცერიალისცური მეცნიერების უმაღლეს წერტილამდე მიღწევისა, ბოროტმოქმედებამ და საზიზღრობამ ვაცობრიობა დაიმონა და ადამიანი მოექცა საყვანის ბაცონობის ქვეშ, რომელიც ჯოჯობეთის უფსკრულისაკენ მიაქანებს.

მაგრამ მადლობა ღმერთს და ქება-დიდება უზენაესს, რომ მის მორჩილ ღმერთის ბავშვებზე ეშმაკს ძალა არა აქვს, იხინი მხიარულად იმყოფებიან მაცხოვრის ფრთის ქვეშ და მიხი მმართველობით და ცოცხალი იმედით შექმანიან: მოვიღეს ხუფევა შენი, რამეთუ ქრისცემ ძალა წაართვა ყოველგვარ ხიზნელეს და ბოროტებას (ფიმ.1,10; ებრ.2,14-15). ამრიგად, ვინც ქრისცეშია, ის აყარებს გამარჯვების ღროშას (2კორ.10,4-6; 1იოან.4,4;5,4-5). ახლა განიხილეთ თქვენი ხიცოცხლე, რომელ ჯგუფს ეკუთვნით: ურჩებს თუ მორჩილებს? ამაზეა დამოკიდებული თქვენი ლოცვის მოხმენა ღმერთის მიერ, აახუხი და ხაზღაური, ვინაიდან წერილი ამბობს: ნუთუ უფლისთვის მეცი ხალხენია ყოვლად დახანწელი და მსხვერპლი ვიდრე მორჩილება ღმერთის ხმისა? აი, გაგონება უკეთესია მსხვერპლზე და მორჩილება მეცია საუკეთესო ცხვრის ქონზე, ვინაიდან ურჩობა ცოდვაა, ვით ჯადოსნობა, და წინააღმდეგობა იგივეა, რაც კერპთაყვანისმცემლობა (1მფ.15,22-23). კიდევ: რადგან ღმერთი ამპარყვანებს უწინააღმდეგება, მორჩილებს კი მადლს ანიჭებს. თავმდაბლობა გამოიჩინეთ ღმერთის ძლიერი ხელის წინაშე, რათა აგამაღლოთ თქვენ თავის ღროშე (1პეტ.5,5-6). ეს მორჩილება და თავმდაბლობა მხოლოდ თქვენს საბედნიეროდ არის.

იყოს ნება შენი, როგორც ზევამი, ისე დედამიწაზე.
 ღმერთის ნება, როგორც ზევამია, ისე დედამიწაზე უნ-
 და იყოს „მამაოჩვენოს“ მღოვცელის თანხმად მამა
 ღმერთის ნებაა ზევამი, რომ თქვენ მოინანიოთ თქვენი
 ცოდვები და შეახრულოთ, რახან ის გიცხადებთ თავის
 სიწყვაში. ის ამბობს: ეს არის ჩემი საყვარელი ძე,
 რომელშიც ჩემი ხათნობაა; უხმინეთ მას(მათ.11,28).
 ვინამოთ, მოვინანიოთ და მოვიქცეთ მიხი ნების თანა-
 ხმად(მათ.4,17;28,19-20;მარ.16,15). თქვენ მიხი
 სიწყვა მოიხმინეთ! იწამეთ! დაემორჩილეთ და შეახრუ-
 ლეთ,ვინაიდან ზევამი იესო ქრისტეც და მამა ღმერთის
 ნებაა, რომ მახთან დიდებაში მიხვიდეთ „იყოს ნება
 შენი, როგორც ზევამი, ისე დედამიწაზე“ (იოან.17,24
 ;1თეს.2,12;გამოც.21,23). იხწრაფეთ! ასეთი ბედნიე-
 რი მოწოდებისაკენ! შეახრულეთ მამა ღმერთის ხურვილი!
 (იოან.6,40;რომ.2,13). ევადეთ იმიხათვის, რომ შეხ-
 ვიდეთ მის სახუფველში! ხადაც არ იხხენიება წერორი
 არც ვაცის ვვლა, მცრობა, სიძულვილი, ხადაც არ არის
 ღმონხსტრაციები და გაფიცვა, აღშფოთება და განხეთ-
 ქილება, არ არის ეგოიზმი, მური, სიყალბე, სიგრუე,
 ავაზაკობა, ძალმომრეობა, მარცვა-გლეჯა და ქურდობა,
 მოწყუება, არ არხებობს მჩაგვრელი და ჩაგვრელი, სიძ-
 ვა და მრუმობა, გაყრილობა და სიბილწე, ლთობა,გარ-
 ყვნილება, გაიძვერაობა და ხხვა მრავალი სიხამაგლე.
 რომელღც ყოველ ხულიერად უშობოლ ადამიანში მოიპოვე-
 ბა, ეს არის ათეისტი თუ რელიგიური.
 პირიქით, ხანეწაროში ყველა ასეთი დაგავიწყდება(ეს.
 25,8;გამოც.7,17;21,4):ხადაც წყალი არ იყინება;ქა-
 რი არ ქრის, ყვავილი არ ჭკნება, არავინ ავადმყოფო-
 ბს, არც არავინ ვვდება, არც არხებობს ხამარხი, არც
 მესხავდავება, ხადაც მეფობს მხოლოდ სიყვარული, სიხა-
 რული, მშვიდობა, მყუდროება, სახიერება, სიჯვბოება,
 კეთილგანწყობილება და მშვენიერება.
 თუ თქვენ დღემღ არ გიფიქრიათ ამაზე და არავის აუ-

ხსნია თქვენთვის, ეს მცირეოდენი, რაც აღამიანის რგლებში შეიძლება ითქვას, აი გიხსნალებო ყოვლის შემდეგ ღმერთი ჩვენი ხაშუალებით ქრისტებს დიდებაში მოხვლას, რასაც აქვს მშვენიერი შეპირებანი მის უფლებელ აღთქმაში: „როდესაც წავალ და აღვიღებ მოგიმბალებო, ხელახლა დავბრუნდები და ჩემთან წაგიყვანო, რათა, ხალხს მე ვარ, იქ იყოთ თქვენც „(იოან.14,3; 17,24;1თეხ.4,17). გარდა ამისა, როცა ხელიწმიდა თქვენში დამკვიდრდება, მაშინ ნამდვილად გეცოდინებო, რომ ეს ყველაფერი მართალია, რადგან ის გაგიხსნით ყველაფერს(იოან.16,13-14). იქ მზის ხიცხე არ დაგწვავთ, ხიცხე არ გავცნებთ, იქ თვით უფალი სინათლეა და ღმერთი მანათობელი(გამოგ.21,22) და თქვენც იქნებით განათებული(მათ.13,43).

ამიჯომ ხაჭირთა მოემზადოთ, აქაც სინათლე იყოთ, რომ ეს მშვენიერება არ აიცილინოთ, მისი მაღლი მოგიწოდებო, როგორც წერილშია ნათქვამი: „გაიღვიძე, მიინარევ, და აღხდექ მკვდრეთით, და ქრისტე გაგანათებს შენ „(ეფხ.5,14). თქვენ ხართ მხოფლიოს სინათლე „მათ.5,14). „მე სინათლე ვარ ქვეყნიერების, ვინც მე წამოწყვება, ის სიბნელეში არ ივლის, არამედ სიცოცხლის სინათლე ექნება „(იოან.8,12).

მშვენიერება. ცანი აღიარებენ ღმერთის დიდებას და მისი ხელის ქმნილება გვამცნობს ხამყაროს(ფხ.18(19); 49,1-2(50,1-2) „იყოს ნება შენი, როგორც ზეცაში, ისევე დედამიწაზე „. თქვენც აუწყეთ! და აღიდეთ! ღმერთის დიდება ისე როგორც ზეცაში! ღმერთის ნებაა, რომ თქვენ ეს შეახრულოთ და ვალდებულებო ხართ, იმიჯომ, რომ მისი ქმნილება ხართ. როგორც აღამიანმა, ეს უნდა დააფასოთ, რადგან ის გაჭმევთ, გახმევთ, გაცმევთ და სიცოცხლეს გაძლევთ.

ბევრი დაუფიქრებლად ამბობს: „ის რას მაჭმევს? აი მე მკმუშაობ და ჩემი ნამუშევარი მარჩენს „. არ უკვირ-

ღება, რომ ის გვითენებს, ის გვიღამებს, ის გზავნის
თავის ღრმზე წვიმასა და თოვლს, ზრდის მცენარეს და
ცხოველს და გვაქვს ცხოვრების საშუალება. მარცო მც-
ენარეულობა რომ განიხილოს აღამიანმა, წარმოუდგენელ
ხახნაულს წააწყდება, რამდენი ქიმიური შემადგენლობ-
ით და ვიფამინებით არის აღხავსე! ცხოველთა სამყარო?
ვინ აღრიცხავს? და ყველა ამას, ხამწუხაროდ, მარცო
პრიმიტიული აღამიანი ვი არა, არამედ ბევრი მეცნიე-
რული ციფულის მაფარებელნი ხზოს თვალებით უყურებენ
და ნაცვლად თაყვანისცემისა, თავხედურად და ბრიყუ-
ლად განზრახ უარყოფენ ცისა და ქვეყნის შემქმნელს.
მაგრამ ახეთებისთვის, განაჩენი გამოცხანილია, თუ
ცრემლით არ მოინანიეს პირუცყვთა ბრზოსავით დაილუ-
პებთან(ფხ.48,21;52;იულა 10,16;23ეფ.2,17-19). მენ
ვი ხიმართლის მოყვარე მეგობარო, მოერიდე ახეთებს,
რომ არ ჩაგიყოლიონ მარადიულ უფხვრულში, გამოლი მა-
თგან, მოლი ქრისტეხთან(1კორ.6,14-18;გამოც. 18,4).
მუუერთლი ღმერთის შვილებს და მათთან ერთად აღიდე
ღმერთი, რამეთუ ამას ღმერთის შვილები ზეიმითა და
აღფხვებით ხჩადიან ერთხმად, მშვენიერებას ჩვენი ზე-
ღმწიფისას(ფხ.148;ეხ.33,17;2კორ.3,18). ზეციური მა-
მის ნებაა, რომ თქვენ წმიდანი იყოთ დეღამიჩაშეც,
„არამედ იყავით წმიდანი თქვენს ყოველ ქცევაში,რო-
გორც წმიდაა იგი, ვინც თქვენ მოგიწოდათ,“, რადგან
ვიდევ წერია: „და იყავით წმიდანი, რამეთუ წმიდანი
ვარ მე“(13ეფ.1,15-16). და თუ ახე არ მოიქცევით,
მაშინ თქვენი ღოცვა ქარაბშუფობაა; რას მიიღებთ?ხი-
ცყვით ამბობთ: „იყოს ნება შენი,“ და თქვენი ცხოვრე-
ბით მის ხაწინააღმდეგოს მოქმედებთ და ხართ განუწყ-
ველლივ კონფლიქში ღმერთთან. ამიფომ ვერც მიიღებთ
ვერაფერს.

ზეცაში ღმერთის ხურვილია, რომ აღამიანი არ დაილუ-
პოს ხამუდამოდ, ამიფომ მან თავისი მხრიდან თქვენთ-
ვის ყველა აუცილებელი იზრუნა და გააკეთა, რაც ვი

გახაკეთებელი იყო თქვენი გამხსნისათვის, არა მარტო სიწყვეთით, არამედ ხაქმით(მათ.26,39-44); თავისი უსაყვარლესი მხოლოდშობილი ძე იესო ქრისტე თქვენი გადარჩენის გულისთვის ხაზარული წანჯვა-წამების ჯვარზე სიკვდილით გახწირა(მათ.27,46-50)იხე, რომ ყოველ აღამიანს შეუძლია გადარჩენა; ვინც კი იხურვებს. „ყველაფერი მზად არის თქვენთვის, მოზრძანდით!!!“, (მათ.22,4). მაგრამ, ვინც არ ინდომებს და მამა ღმერთის „ნებას,, და მის წყალობას აბუჩად აიგდებს და ფეხით გახთელავს, ახეთი თვითონ დამხახურებს მამა ღმერთის რიხხვას და მარადიულ ჯოჯოხეთს(მათ. 22,1-8; მარ.10,19-25). ჩვენ კი ღმერთის შვილები განვაგრძნობთ: „იყოს ნება შენი, როგორც ზეცაში, იხე ღელამინაზე,,

ღმერთმა მოგანიჭოთ სინათლე სიცოცხლისათვის.

ქართული

უკეთესი მეგობარი

ვარგი მეგობარი. ერთი ვარგი მეგობარი არის ვარგი ნუგეში. ერთი ერთგული მეგობრის ფულით ყიდვა შეუძლებელია. ერთმანეთში თანხმობა უფრო ღირებულია, ვიდრე ოქრო. თანამგრძნობი უკეთესია დიდ ქონებაზე. ვიხაც მეგობარი არა ჰყავს, იხ ღაფაკი აღამიანია. ეს ქვეყანაა ზრუნვით მოცული, რადგან ცოდვითაა აღხავხე. ეს არის სიბნელის ადგილი, ეს არის იმედგაცრუებულის სამეფო. მაგრამ ნათელი მზის შუქი, რომელიც თქვენზე ეცემა, არის თქვენი მხიარულება.

მეგობრობა ანახევრებს ჩვენს მწუხარებას და აორკეცებს ჩვენს სიხარულს.

გხურთ ნამღვილი მეგობარი გყავდეთ, რომელსაც შეგიძლიათ მთელი თქვენი გული გადაუშალოთ და ყოველი ხაილუმლოება, რომელსაც თქვენს უახლოესსაც კი ვერ ანდობთ, მას გაუზიაროთ? თუ ახეთი მეგობარი გხურთ, მაშინ მე შემოგთავაზებო ერთს, რომელსაც მე 1948წლიდან

ვიცნობ, რომელხან ყველაზე მეტად უყვარს და მსჯობს უჭირავს მეგობრობა.

მე ვიცნობ, ვინც მზად არის სამუდამოდ თქვენი მეგობარი გახდეს, თუ თქვენ მზად ხართ, რომ ასეთი მეგობარი იყოლიოთ, მაშინ მე გაცნობებთ: ეს არის იესო ქრისტე.

ნუფარია იმ ოჯახის მცხოვრები, ხადაც იესო ქრისტეს პირველი ადგილი უჭირავს! ნუფარია ის ადამიანი, ვინც იესო მეგობარია! გჭირდებათ მეგობარი გაჭირვებაში? მიღით მხოლოდ იესოსთან!

ადამიანი არის მოთხოვნილებების ქმნილება ამ დედამიწაზე, რადგან ცოდვილია. არსებობს ყველაზე დიდი გაჭირვება. არის ხილარიბე, სიმშობილი, წყურვილი, სიცივე, ავადმყოფობა, მაგრამ ყველა ამს აღემატება ცოდვა. ცოდვილს ეხატროება მადლი, მას თვით არ ძალუძს ეს შექმნას. მას სჭირდება განთავისუფლება, დანაშაულის დაფვირთუღს, დაქეჯნილი სინდისის გაწმენდა, სიკვდილის შიშისაგან და სამუდამო დაღუპისაგან გამოხსნა, მაგრამ ეს ადამიანს არ შეუძლია, რომ ამ თავისუფლებას მიაღწიოს.

ამ გაჭირვებისთვის არის მხოლოდ და მხოლოდ ერთადერთი იესო ამქვეყნად, რომ ცოდვილი გადაარჩინოს (ლუკ. 19, 10; 1 კორ. 1, 15).

ნამდვილი ზომიერი ადამიანის მეგობრობა საქმით განიზომება. დიდი მნიშვნელობა აქვს, რას გრძნობს და რა ხურს თქვენს მეგობარს, მაგრამ უფრო მეტი მნიშვნელობა აქვს თუ რას აკეთებს! იესო ქრისტემ თავისი სიცოცხლე გახწირა და ამით მისცა მან საზღაური გამოხსნისათვის. იგი მოკვდა, რათა ჩვენ შეგვეძლოს სიცოცხლე. იგი ეწამა, რათა ჩვენ მეფობა შეგვეძლოს. მან დანაშაული იფვირთა, რათა ჩვენ მივიღოთ დიდება. არ გინდათ ასეთი თავდადებული მეგობარი გყავდეთ? იესო ქრისტეს ძალუძს ცოდვილის გადაარჩენა, მას შეუ-

მლია ჭვირთმძიმე ხინდისი გაგინთავისუფლოთ და ღმერთთან ხრულყოფილი მშვიდობა აღვიდგინოთ, მას ძალუძს დაშვებული ცოდვების ლაქების გარეცხვა-განწმენდა და თოვლივით გათუთრება(ეხ.1,19). მას ძალუძს, რომ თქვენ, როგორც უძღური ქმნილება, მარადიული ხამართლიანობით შეგმოხოს და ზეცაში ხავანე დაგიმკვიდროთ. ერთი ხიფყვით, მას ძალუძს მოგანაკჭოთ მშვიდობა, იმედლი, მიფევება და შვილობა ღმერთისა, თუ თქვენ მას მიენდობით.

ეებოთ ხიყვარულით აღხავხე და მგრძნობიარე მეგობარხ? მხოლოდ იეხო ქრისტეა ახეთი, გარდა იეხოხი, ყველგან და ყოველთვის გაწრუებული ღარჩებით იმედის გამცარველი მოულოდნელობით. იეხოში ეხ არახოლეს არ მოხლება. ამიფომ მიღი იეხოხთან თქვენი ყოველი ზრახვებით და გეგმებით, მთელი თქვენი გულის გრძნობებით, ერთი ხიფყვით, მთელი თქვენი ხიფოცხლით და ღაინახავთ, რომ ყოველი ზემო ნათქვამი გაგიმართლდებათ ცხოვრებაში. მიღით იეხოხთან. მისი ხიყვარული ააგინათებოთ ნაოღლიან გულხ, იგი აიღებს თქვენგან ყოველ ცოდვას, რა ღიღიფ და რამდენიფ არ უნდა იყოხ და გაღაიხვრის ზღვის ღავიწყების უფხვრულში.(ფხ.102; მიქ.7,18-19).

იგი არავის უარყოფხ, ვინფ ვი მახთან მივა ნეჭარების მიხალებაღ. მისი გულშემაფვივრობა და თანაგრძნობა უხაზღვროა; მის ხიყვარულხ ხაზღვარი არ უღევხ. მიღით ამ ღიდ მეგობართან და ღაინახავთ, რამდენად განხხვავდება აღამიანის მეგობრობიხაგან! დაუკვირღით მას, როგორ ეპყრობა იქ თავის ნაღვღიან მოწაფეებხ, მოუხმინე მას, როგორი ხრულყოფილი ხიბრძნით ანუგეშებს მათ და ნაზი ხაყვეღურიოთ შეახხენებხ(ღუკ.24). გაჰყევით ხფუმრად გეთანიიაში მართახ და მარიამის ხახლში. როგორი ხახიამოვნო ხფუმარია! იხმინეთ, როგორი გულწფელობით ჰვიოთხავხ: „ხიმონ იონახ! გაქვხ ჩემი ხიყვარული? (ჰეფრეხაგან მისი უარყოფის შემდეგ)(იოან.21,15-17). მახთან ერთად გვენწმენდხ ჩვენ(იოან.

1,7). მიხი ნაჩუქარი ნიჭი ჩვენს ხელს განუწყვეტლად ანუგეგმებს (იოან.16,13-14). სიხი მეგობრობა ხალხის ხალია და მასთან ერთობა-აღმშენებელი (იოან. 15, 14-15). ერთი ღლე მიხი სიახლოვე უკეთესია ათასი ღლე მიწიერ მეგობართან, ერთი ხაათი მასთან უკეთესია, ვიდრე ერთი წელი მეფის სახახლეში (ფს.83,11). თუ ნამღვილად გნებავთ, რომ ერთგული მეგობარი გყავდეთ, იესო მზად არის თქვენი მეგობარი გახდეს. მას ხურს თქვენთან ერთობა, მას უნდა თქვენი მიღება და თქვენი სახელის ჩაწერა მის მეგობართა სიაში (ლუკ.10,20). იხ მზად არის თქვენი ჩადენილი ნოდვეში მოხვოს, თავის სამართლიანობით შეგმოსოთ და ხულიჩმიდის ნიჭით გაგამდიდროთ. ყველაფერი, რის გავ-უთებაც დაგრჩენიათ, ეხაა: მიხვიდეთ მასთან და ყვე-ლაფერში დაეთანხმეთ (საქ.2,38; მარ.16,15; მათ.28,19). ამ პედნიერებას ვუხურვებთ ველა ამის წამკითხველს.

პაფარა

მათი თვალაბიდას ბრწყინავლა სიყვარული

ღიდხანს ვეძებდი გამეგო თუ რა არის ცხოვრება. მე მიხლოდა პახუხი მიმელო ჩემს კითხვებზე, რადგან მე ვიყავი იხეთი მონოფონური, როგორც ხაერთოდ მუშა აღამიანი, ამასთანავე უკმაყოფილო. მიყვარდა ჩემი სამუშაო, მაგრამ ვერ ვპოულობდი მასში ჩემს სრულყოფას, ჩემი ცხოვრება ცარიელი, ნაღვლიანი და უხიხარულ იყო. ამ პედნაში მოვხვდი მრავალნაირ აღამიანთა წრეში აღ-კოპოლისცებთან და ამორალურებში; მაინც ყველაფერი; მთავრდებოდა გამოუვალე მდგომარეობით; არაფერს შეე-ძლო ჩემი დავკმაყოფილება. მე ვეძებდი რაიმე ზომიერებას, სიხყვარულს, რომელიც არ უღალაფებდა ჩემს მშვიდობას, არამედ ექნებოდა ცხოვრების მიხაარხი, რომელიც ქვიმასხავით თითებ ქვეშ არ დაგვიკვდებოდა.

მომივიდა აზრად, რომ რასაც ვეძებდი, შორს მიუღწე-
ველ ქვეყანაში იყო; ერთ მათგანს გადავწყვიტე ავსტ-
რალია დამეწოვებინა და ხხვა მოდერნიზებული საზოგა-
ლოება მეპოვა, მაგრამ, ნაცვლად ამისა, უფრო მეტი
არევ-ღარევას და საშინელებას წავაწყდი. ღრმა მარცო-
ობის გრძნობამ შემიპყრო. ველარ ვხელავდი ჩემს გა-
მოსავალს, განმარტოებული დავბორდიანობდი აქეთ-იქით
და ხიცოცხლით უკვე სავაოდ მოგზრტებული ვიყავი რაც
კი მინდოდა, ვერ ვპოულობდი, ყველა მიმამჩნდა სწორედ
იხეთივე, როგორც მე ვიყავი: უკმაყოფილო და უმშვიდო-
ბო. ჩემი მოგზაურობისას მრავალ ადამიანთან მქონდა
შეხვედრა. მათ შქონდათ იღუა და ფილოსოფია, რომელიც
ჩემს საკუთრებად გავიხადე; ჩემში საბოლოო მშვიდობა
ვერც ამან შექმნა.

იყო საერთოდ მისწრაფება? ან ცოცხალი იმედი? თუ ჩე-
მს გამოფიქვულ ცხოვრებას შევრიგებოდი?

ღმერთმა ჩემი ხულის ღაღადი მისმინა და 1974 წლის
მათგანულს მომივიდა აზრად წორემოღინოში წახვლა. მოვე-
დი ღათრგუნვილი და უბედური ამ ქალაქში.

ნახევარი საათივ არ გახულა წორემოღინოში ყოფნისა
და მოვიდა ერთი ახალგაზრდა ვაცი ჩემთან. გაბედულად
მიტხრა, რომ ის ქრისტიანია, მომიტხრო, რომ ის ვარ-
გახანია მოგზაურობდა იმიხათვის, რომ ვახუხი მიეღო
ცხოვრების არსში გახარკვევად. ბოლოს წორემოღინოში
ჩამოვიდა, საღაც იესო შეხვდა მას და, როგორც უფალი
და მაცხოვარი მიიღო.

ეს ყველაფერი ჩემთვის ხულ ახალი იყო, მე არა ვარ
ქრისტიანულ ოჯახიდან და მეგონა, ქრისტიანობა ხიცო-
ცხლის გათავების ნიშანი იყო ნაცვლად ხალი და უხვი
ხიცოცხლისა; რაც მან მიამბო, არაფერს ნიშნავდა ჩე-
მთვის; მაგრამ მისმა საქციელმა ცნობისმოყვარეობით
შემიპყრო, იმიწომ რომ ის ჩემით დაინწერეხებული იყო.
მან მიამბო ქრისტიანულ ეკლესიაზე, მრავალ ახალგაზ-
რდობაზე, რომელნიც ჩემსავით ამ ქვეყანაზე ღაბნული

მაწანწალა იყო, მაგრამ მათთვის ქრისტე იყო ცოცხალი ხსნიხ ვახუხი და მათი შინაგანი გაჭირვების მშველელი. ამ ჩემი ახალი მეგობრის და თანამგზავრის მიერ მიწვეულ ვიქენი მათ ხუფრაზე. დიდი ცნობისმოყვარეობით მივიღე ეს მოწვევა.

ხახლის შეხავალში მრავალი ახალგაზრდის შეხვედრამ, მათმა მეგობრულმა ცილა ხახემ, ხიყვარულით და ვაპ-ვაპა შეხედვამ, უაღრესად განმაცვიფრა.

იხინი ღაპარაკობდნენ იხეთი ღამაჯერებელი რწმენით, რაც მე აქამდე არ განმიცდია. მათი თვალებიდან ბრწყინავდა ხიყვარული; მათ დიდი ინფერეხი ვამოიჩინეს აგრეთვე ჩემი გახატირის მიმართ.

ჩემიასალი მეგობარი მეორე დღეს დამმორდა, მაგრამ მე ძლიერ მაკავებდა ღრმა მოთხოვნილება ჭეშმარიტებისა. ხუთ დღეს განვიცდიდი ხაშინელ შინაგან ბრძოლას. ეხლა ვიყავი პირველად ჩემს ხიცოცხლეში, როცა ხაღხს შევხვდი, ხაღაც, აღმათ ვახუხია ჩემი ცხოვრების კითხვებზე. მე ვუყენებდი მრავალ კითხვებს და დავიწყებო ბლიის წაკითხვა. ვგრძნობდი, რომ მთელი ჩემი ცხოვრების იდეები და გეგმები განიზნა და განიავდა, ღმერთის ხიფყვა ეღაპარაკებოდა ჩემს ხულს, ცრემლები წამომდიოდა ღოყებზე იმ დროს, როცა ღმერთის ჭეშმარიტება ჩემი მშვიერი ხულით მივიღე, თანდათანობით ვხვდებოდი, თუ ვინ არის იესო ქრისტე და რა გააკეთა მან ჩემთვის.

მესამე ხაღამოს თავს ვგრძნობდი ძალზე უმწეოდ, მარცოობაში და მიცოვებულად. დავიწყე ღოცვა იესოს მიმართ, რომ იგი გამომეცხადოს, თუ არსებობდა. ეს იყო პირველი ღოცვა ჩემს ხიცოცხლეში. მეორე დღეს იესომ გამიიაპვარავა მცდარი იმელი; მაგრამ მე მაიგ არ შინდოდა მიმეცოვებინა.

ერთი დღით გვიან მოვისმინე მაგნიფიფონური ჩანაწერი იესოს მეორედ მოხვლის შესახებ. ამან ამხილა ჩემი უშინაარხო ცხოვრების არარაობა.

ერთ დღეს მოულოდნელად შეხედეს ჩემმა თვალებმა იესოს, როგორც წმინდა, სრულყოფილ მსხვერპლს ჩემი ცოდვებისათვის, ჩემს წინ იღვა. იმ წამში შევიცანი ის როგორც ჩემი პირადი მსხნელი და მაცხოვარი, რომელიც სიკვდილის ბრძოლაში ჩემი ცოდვებისთვის მოკვდა. იესომ თავისთან მიმიხმო, რომ ჩემი თავი, მთელი ჩემი ცოდვებით გადამეცა მისთვის, ამისთვის გადახდილი ხაზღაური ჩემად მივიღო.

მე ვამბობდი: რა ძლიერ ვუყვარვარ მას მიხი ხელიგამოწვდილია ჩემთვის. ვიმეორებდი ამ სიყვარულის სიწყვეტს ჩემი განცდების წამებში, როგორც ამიძვე ცვირთი, დანაშაული ჩემი მხრებიდან მიგორავდნენ და მე ვიქენი თავისუფალი.

მადლობა და ქება-დიდება იესო ქრისტესს ამ სიყვარულისთვის.

ბარი ბუჭერს

ღმერთის გულმოწყალებით გთხოვთ, არავინ იფიქროს და არ თქვას: ასეთ მანანწალას და მოხეციალეს ეხატროება მოქცევა, თორემ მე წესიერი, სწავლული, წარჩინებული, პატივცემული ხალხიდან, კეთილშობილური ადამიანი ვარ, მე არ მჭირდება ასეთი რამეო, სწორედ თქვენც ასევე გეხატროებათ მონანიება და მოქცევა, როგორც თვითვე უაღრესად დაცემულ ადამიანს, თორემ ღმერთის სახუფეველს აიხდენთ სამუდამოდ, რამეთუ იესომ ასეთ წარჩინებულთ: ფარიხველებს, მწიგნობრებს და უხუცეხებს უთხრა: ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ, რომ მეზაყენი და მეზავენი თქვენზე წინ მიღიან ღმერთის სახუფეველში; (მათ. 21, 31-32; ლუკ. 7, 29-30; რომ. 3, 10).

ცხოვრება იესო ქრისტესი

ცხოვრება იესო ქრისტესი აღწერილია ოთხ სახარებაში: მათეის, მარკოზის, ლუკას და იოანესი.

ოთხივე სახარების შინაარსი ჰარმონიულადაა შეწყობილი ერთმანეთში. ღმერთის ვარაუდით იგი ასე უნდა შემდგარიყო:

1. ყოველ სახარებაში მთავარ პიროვნებას წარმოადგენს იესო ქრისტე.
2. ყოველ სახარებაში იესო ქრისტე წარმოადგენს არა მარტო ადამიანს, არამედ აგრეთვე ღმერთს.
3. ყოველ სახარებაში ნათქვამია გარკვეულად, რომ იესო ქრისტე მოვიდა დედამიწაზე თანახმად ძველი აღთქმის წინასწარმეტყველებისა.
4. ყველა სახარებაში გადმოცემულია მოძღვრება და ცხოვრება იესო ქრისტესი სავსებით ზუსტად - არ არის წინააღმდეგობა არაფერში მათ შორის.
5. ყველა სახარებაში დიდი გარკვეულობით არის წარმოდგენილი, რომ იესო ქრისტე არის მხსნელი მთელი კაცობრიობისა.
6. ყოველ სახარებაში დადასტურებულია, რომ იესო ქრისტე არის ღმერთი, რომელსაც ემორჩილება ზეცანი და ზუნება.
7. ყოველ სახარებაში მოთხრობილია იესო ქრისტეს სიკვდილზე, როგორც შემცველ მსხვერპლზე ცოდვილებისთვის მთელი მსოფლიოს მცხოვრებთათვის.
8. ყოველ სახარებაში მოთხრობილია იესო ქრისტეს მკვდრეთით აღდგომამზე.
9. ყოველ სახარებაში ნათქვამია იესო ქრისტეს მეორედ მოსვლის შესახებ დედამიწაზე.

10. ყოველ სახარებაში, განსაკუთრებულ გარკვეულობითაა არის ნათქვამი, რომ მშვინვა (პიროვნება ხული) ფიზიკური სიკვდილის შემდეგ მონაწილეობს უკვდავებაში.

ბიბლიის აუცილებლობა

შეიძინეთ ბიბლია და იკითხეთ იმ ენაზე, რომელიც თქვენთვის უფრო გასაგებია, რომ იცოდეთ და გაეცნოთ ღმერთის კეთილ ხურვილს და მოქმედებას თქვენს მიმართ თქვენი ცხოვრების საკეთილდღეოდ, ვინაიდან ყოველი მორწმუნე, რომელიც ბიბლიას არ კითხულობს და არ იცის ღმერთის ზრახვა, მას არ შეუძლია მიაღწიოს იმ შეპირებულ ხულიერ ნიჭსა და საუნჯეს, რასაც ღმერთი თავის სიწყვამო ალუთქვამს. ყოველ ალუთქვამს აქვს წინაპირობა, მაგალითად: ვინც მოინანიებს და მოინათლება, მიიღებს ცოდვების მიტევებას და ხულიწმიდის ნიჭს (მარ. 16, 16-18; ხაქ. 2, 38). იხერომ თუ წინახწარ ეხ არ გააკეთეთ, სამწუხაროდ ყველაფერს აიცილებთ და ამასთან საუკუნო სიცოცხლესაც.

რედაქციისაგან

მადლი უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი და სიყვარული ღმერთისა და მამისა და ზიარება ხულიწმიდისა ყოველთა თქვენგანთა. ამინ.

